31989R4045

L 388/18 *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* 1989.12.30.

A TANÁCS 4045/89/EGK RENDELETE

(1989. december 21.)

az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap Garanciarészlegének finanszírozási rendszerébe tartozó ügyletek tagállamok által végzett vizsgálatáról és a 77/435/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára [1],

tekintettel az Európai Parlament véleményére [2],

mivel a legutóbb a 2048/88/EGK rendelettel [3] módosított, a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1970. április 21-i 729/70/EGK tanácsi rendelet [4] 8. cikke alapján a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy meggyőződjenek az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) által finanszírozott ügyletek tényleges végrehajtásáról és szabályszerűségéről, továbbá annak érdekében, hogy a szabálytalanságokat megelőzzék és kezeljék, valamint a szabálytalanságok, illetve hanyagság következtében elveszett összegeket behajtsák;

mivel a kifizetéseket átvevő, illetve teljesítő vállalkozások kereskedelmi okmányainak vizsgálata az EMOGA Garanciarészlegének finanszírozási rendszerébe tartozó ügyletek felügyeletének rendkívül hatékony eszköze lehet; mivel ez a vizsgálat kiegészíti a tagállamok által már egyébként végzett egyéb ellenőrzéseket; továbbá, mivel e rendelet nem érinti azokat a vizsgálatra vonatkozó nemzeti rendelkezéseket, amelyek az e rendeletben előírtnál szélesebb körűek;

mivel a tagállamokat arra kell ösztönözni, hogy fokozzák a kifizetéseket átvevő, illetve teljesítő vállalkozások kereskedelmi okmányainak a 77/435/EGK irányelvnek [5] megfelelően végrehajtott vizsgálatát;

mivel a 77/435/EGK irányelvből fakadó szabályok tagállamok által történt végrehajtása felvetette annak szükségességét, hogy az irányelv egyes rendelkezéseit a tapasztalatok alapján módosítsák; mivel a módosításokat az érintett rendelkezések jellegére tekintettel rendeletbe kell foglalni;

mivel az ilyen vizsgálat alapjául szolgáló okmányok körét úgy kell meghatározni, hogy az teljes körű vizsgálat végrehajtását tegye lehetővé;

mivel a vizsgálatnak alávetendő vállalkozásokat a felelősségükre végrehajtott ügyletek jellege és a kifizetésekre jogosult vagy kötelezett vállalkozásoknak az EMOGA Garanciarészlegének finanszírozási rendszerén belüli pénzügyi jelentősége alapján kell kiválasztani;

mivel továbbá meg kell állapítani, hogy minimálisan hány vizsgálatra kerüljön sor a kereskedelmi okmányok esetében; mivel ezt a számot olyan módszerrel kell meghatározni, amely eleve kizárja, hogy a tagállamok között az EMOGA Garanciarészlege keretébe tartozó kiadásaik szerkezetének különbségeiből adódóan lényeges különbségek legyenek; mivel ezt a módszert az EMOGA Garanciarészlegének finanszírozási rendszerében bizonyos jelentőséggel rendelkező vállalkozások számát alapul véve lehet megállapítani;

mivel meg kell határozni a vizsgálatot végző tisztviselők hatáskörét, valamint a vállalkozások arra vonatkozó kötelezettségeit, hogy az előírt időtartamra e tisztviselők rendelkezésére bocsássák a kereskedelmi okmányokat és az általuk kért információt részükre megadják; mivel arról is rendelkezni kell, hogy a kereskedelmi okmányok bizonyos esetekben lefoglalhatók legyenek;

mivel a mezőgazdasági kereskedelem nemzetközi szerkezetére tekintettel és a belső piac megvalósítása céljából szükség van a tagállamok közötti együttműködés megszervezésére; mivel emellett szükség van arra, hogy a harmadik országban székhellyel rendelkező, kifizetést átvevő, illetve teljesítő vállalkozások központosított dokumentációs rendszerét a Közösség szintjén megteremtsék;

mivel jóllehet elsődlegesen a tagállamok felelőssége, hogy vizsgálati programjaikat elfogadják, szükség van arra, hogy e programokat a Bizottsággal közöljék, hogy az elláthassa felügyeleti és koordináló szerepét, és ezáltal biztosított legyen a programok megfelelő kritériumok alapján történő elfogadása; mivel a vizsgálat így azokra az ágazatokra, illetve vállalkozásokra összpontosítható, amelyeknél nagy a csalás veszélye;

mivel az e rendelet alapján vizsgálatot végző hivatalokat úgy kell megszervezni, hogy függetlenségük a kifizetés előtti vizsgálatot végző hivataloktól biztosított legyen;

mivel alapvető fontosságú, hogy minden tagállamban legyen az e rendelet alkalmazásának monitoringjáért és az e rendelet szerinti vizsgálat végrehajtásának összehangolásáért felelős külön hivatal; mivel a külön hivatal tisztviselői e rendeletnek megfelelően vizsgálatokat végezhetnek a vállalkozásoknál;

---

[1] HL C 192., 1987.7.29., 15. o.
[2] HL C 291., 1989.11.20., 105. o.
[3] HL L 185., 1988.7.15., 1. o.
[4] HL L 94., 1970.4.28., 13. o.
[5] HL L 172., 1977.7.12., 17. o.

mivel az e rendelet alkalmazásáért felelős hivatalok megerősítésének ösztönzéseként, a többletmunkaerő alkalmazása révén a tagállamoknál felmerülő kiadások, valamint a munkaerőképzéssel és a hivatalok felszerelésével kapcsolatos költségek fedezetéül átmeneti és egyre csökkenő közösségi hozzájárulásra van szükség;

mivel becslést kell végezni annak felmérésére, hogy milyen összegű közösségi finanszírozás szükséges ennek az intézkedésnek a végrehajtásához; mivel az említett összeg a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárás javításáról szóló, 1988. június 29-i intézményközi megállapodás ([1]) II. pontjában szereplő pénzügyi előirányzat részét képezi; mivel a ténylegesen rendelkezésre álló előirányzatokat az említett megállapodásnak megfelelően a költségvetési eljárás keretében állapítják meg;

mivel a kereskedelmi okmányok vizsgálata során szerzett információ szakmai titoktartás tárgyát képezi;

mivel közösségi szintű információcserét kell kialakítani annak érdekében, hogy e rendelet alkalmazásának eredményeit hatékonyabban lehessen felhasználni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ez a rendelet – annak megállapítása végett, hogy az EMOGA Garanciarészlegének finanszírozási rendszerébe tartozó ügyletek ténylegesen megvalósultak-e, illetve azok végrehajtása szabályszerű volt-e – az EMOGA Garanciarészlegének finanszírozási rendszeréhez közvetve vagy közvetlenül kapcsolódó kifizetések jogosultjai, illetve kötelezettjei (a továbbiakban: „vállalkozások") kereskedelmi okmányainak vizsgálatát szabályozza.

(2) E rendelet alkalmazásában „kereskedelmi okmány" a vállalkozás üzleti tevékenységével összefüggő minden könyv, nyilvántartás, elismervény és bizonylat, számla és levelezés, valamint a kereskedelmi adatok, amennyiben ezek az iratok közvetlenül vagy közvetve az (1) bekezdésben említett ügyletekhez kapcsolódnak.

2. cikk

(1) A tagállamok a vizsgálandó ügyletek jellegét figyelembe véve végzik a vállalkozások kereskedelmi okmányainak rendszeres vizsgálatát. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vizsgálatnak alávetendő vállalkozások kiválasztása a lehető legnagyobb mértékben garantálja az EMOGA Garanciarészlegének finanszírozási rendszerében a szabálytalanságok megelőzésére és feltárására irányuló intézkedések hatékonyságát. A kiválasztás során többek között figyelembe kell venni a vállalkozásnak az említett rendszeren belüli pénzügyi jelentőségét, valamint egyéb kockázati tényezőket.

(2) A (4) bekezdés szerinti vizsgálati időszakban az (1) bekezdésben említett vizsgálat által érintett vállalkozások száma nem lehet kevesebb, mint azon vállalkozások számának a fele, amelyeknek bevételei, illetve kifizetései, vagy ezek összege – az EMOGA Garanciarészlegének finanszírozási rendszere keretében – a kérdéses vizsgálati időszak kezdetét megelőző naptári év során a 60 000 ECU-t meghaladta.

Az 1990-ben kezdődő vizsgálati időszak során az első albekezdésben említett 60 000 ECU-s összeg helyébe 100 000 ECU, 1991 hasonló vizsgálati időszakában pedig 90 000 ECU lép.

A vizsgálat kötelező akkor, ha a vállalkozás bevételeinek, illetve kifizetéseinek összege a 200 000 ECU-t meghaladta, és az előző vizsgálati időszakban a vállalkozásnál e rendelet szerinti vizsgálatot nem végeztek.

Azokat a vállalkozásokat, amelyek bevételeinek, illetve kifizetéseinek összege 10 000 ECU-nál kisebb, az e rendeletben előírt vizsgálatnak csak akkor kell alávetni, ha annak konkrét indokai vannak, amelyeket vagy a tagállamoknak kell a 10. cikkben említett éves programjukban feltüntetni, vagy a Bizottságnak az említett program esetleges módosításában.

(3) Az (1) bekezdésben előírt vizsgálatot adott esetben ki kell terjeszteni azokra a természetes és jogi személyekre, akikkel, illetve amelyekkel az 1. cikk szerinti vállalkozások társultak, valamint más olyan természetes, illetve jogi személyre, aki, illetve amely tekintetében a 3. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósításában ez fontos lehet.

(4) A vizsgálati időszak július 1-jétől a következő év június 30-ig tart.

A vizsgálatnak legalább a vizsgálati időszakot megelőző naptári évre kell kiterjednie; ezt a tagállam az említett naptári évet megelőző időszakra kiterjesztheti, valamint a vizsgálat kiterjedhet a vizsgálati időszak kezdő évének január 1-je és a vállalkozás vizsgálatának tényleges időpontja közötti időtartamra.

(5) Az e rendelet alapján végzett vizsgálat nem sérti a 283/72/EGK rendelet 6. cikke ([2]), illetve a 729/70/EGK rendelet 9. cikke alapján végzett vizsgálatokat.

3. cikk

(1) A vizsgálat keretében az elsődleges adatok pontosságáról adott esetben kellő számú keresztellenőrzés segítségével kell meggyőződni, beleértve többek között a következőket:

– az EMOGA Garanciarészlegének finanszírozási rendszerén belül végrehajtott ügyletekhez közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó szállítók, ügyfelek, fuvarozók és egyéb harmadik személyek kereskedelmi okmányaival történő összehasonlítások,

– a készletek mennyiségének és jellegének fizikai ellenőrzése, valamint

([1]) HL L 185., 1988.7.15., 33. o.

([2]) HL L 36., 1972.2.10., 1. o.

– az EMOGA Garanciarészlegének finanszírozási rendszerén belül végrehajtott ügyletekhez vezető vagy azok következtében keletkező pénzmozgások nyilvántartásával történő összehasonlítások.

(2) Különösen amennyiben a vállalkozások, közösségi vagy nemzeti rendelkezéseknek megfelelően, a készletről külön nyilvántartást kötelesek vezetni, az ilyen nyilvántartás vizsgálatának adott esetben ki kell terjednie a kereskedelmi okmányokkal és szükség szerint a tényleges készletmennyiségekkel történő összehasonlításra.

4. cikk

A vállalkozások az 1. cikk (2) bekezdésében és a 3. cikkben említett kereskedelmi okmányokat legalább az okmány keletkezési évének a végétől számított három évig megőrzik.

A tagállamok az említett okmányok megőrzésére hosszabb időtartamot is előírhatnak.

5. cikk

(1) A vállalkozásokért felelős személyek gondoskodnak arról, hogy minden kért kereskedelmi okmányt és további információt a vizsgálatért felelős tisztviselőkhöz vagy az arra felhatalmazott személyekhez eljuttassanak.

(2) A vizsgálatért felelős tisztviselő vagy az arra felhatalmazott személy kérheti, hogy az (1) bekezdésben említett okmányok kivonatát vagy másolatát rendelkezésére bocsássák.

6. cikk

(1) A tagállamok biztosítják a vizsgálatért felelős tisztviselők jogát a kereskedelmi okmányok lefoglalására, illetve lefoglaltatására. Ezt a jogot a vonatkozó nemzeti rendelkezések kellő figyelembevételével kell gyakorolni, és az nem érinti az iratok lefoglalására vonatkozó büntetőeljárási szabályok alkalmazását.

(2) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak azon természetes, illetve jogi személyekkel szembeni szankciók kiszabására, akik elmulasztják az e rendeletből fakadó kötelezettségeik teljesítését.

7. cikk

(1) A tagállamok a 2. és 3. cikkben előírt vizsgálat végrehajtása érdekében segítséget nyújtanak egymásnak, ha a vállalkozás nem abban a tagállamban rendelkezik székhellyel, ahol a kérdéses összeg kifizetése vagy átvétele történik, illetve ahol a kifizetésnek vagy átvételnek történnie kellett volna.

(2) A tagállamok a kifizetés évét követő év első negyedében az (1) bekezdésben említett vállalkozások jegyzékét megküldik minden olyan tagállamnak, ahol ilyen vállalkozás székhellyel rendelkezik; a jegyzéknek minden szükséges részletet tartalmaznia kell ahhoz, hogy a címzett tagállam a vállalkozásokat azonosítani tudja. Minden jegyzékről másolatot kell küldeni a Bizottságnak.

A kifizetett összeg átvételének, illetve a kifizetés teljesítésének helye szerinti tagállam a konkrét indokok feltüntetése mellett felkérheti a vállalkozás székhelye szerinti tagállamot arra, hogy az adott vállalkozásnál a 2. cikkel összhangban és prioritásként vizsgálatot végezzen. Minden ilyen kérésről másolatot kell küldeni a Bizottságnak.

(3) A kifizetés évét követő év első negyedében a tagállamok megküldik a Bizottság részére azoknak a harmadik országban székhellyel rendelkező vállalkozásoknak a jegyzékét, amelyek számára a kérdéses összeg kifizetése, vagy amelyek részéről annak átvétele az adott tagállamban történt, illetve kellett volna történnie.

8. cikk

(1) Az e rendeletben előírt vizsgálat során összegyűjtött információ szakmai titoktartás tárgyát képezi. Az ilyen információ kizárólag azokkal a személyekkel közölhető, akiknek – a tagállamokban vagy a Közösség intézményeiben teljesítendő feladataikból kifolyólag, – e feladataik ellátásához az adott információra szükségük van.

(2) E cikk nem sérti a jogi eljárásokra vonatkozó nemzeti rendelkezéseket.

9. cikk

(1) A tagállamok e rendelet alkalmazásáról a vizsgálati időszakot követő január 1-je előtt részletes jelentést küldenek a Bizottságnak.

(2) A jelentésben ismertetni kell minden felmerült nehézséget, az azok leküzdésére tett intézkedéseket és szükség esetén a helyzet javítására irányuló javaslatokat.

(3) A tagállamok és a Bizottság e rendelet alkalmazásáról rendszeres véleménycserét folytatnak.

(4) A Bizottság a pénzalapok kezeléséről szóló, a 729/70/EGK rendelet 10. cikkében említett éves jelentésében minden alkalommal értékeli az elért haladást.

(5) A Bizottság 1991. december 31-e előtt jelentést nyújt be e rendelet alkalmazásáról. A Bizottság az említett jelentés keretében megvizsgálja azt a konkrét helyzetet, amely e rendelet alkalmazása következtében egyes tagállamokra nézve előállhatna, és szükség esetén megfelelő javaslatokat tesz.

10. cikk

(1) A tagállamok a 2. cikknek megfelelően végrehajtandó vizsgálatokhoz vizsgálati programokat dolgoznak ki a következő vizsgálati időszakra.

(2) A tagállamok minden évben április 15-e előtt megküldik a Bizottságnak az (1) bekezdésben említett programjukat, amelyben meghatározzák a következőket:

– a vizsgálatnak alávetendő vállalkozások száma és azok ágazatonkénti lebontása a hozzájuk kapcsolódó összegeket figyelembe véve,

– a program kidolgozására elfogadott kritériumok.

(3) A tagállamok által kidolgozott és a Bizottságnak továbbított programokat a tagállamok végrehajtják, ha a Bizottság hat héten belül nem tette meg észrevételeit.

(4) A programoknak a tagállamok által történő módosítása esetében ugyanilyen eljárást kell alkalmazni.

(5) A Bizottság kivételesen bármikor kérheti, hogy adott vállalkozási kategóriával egészítsék ki egy vagy több tagállam programját.

(6) Az alkalmazás első évében a tagállamok vizsgálati programjait legkésőbb 1990. május 1-jéig kell továbbítani a Bizottságnak, és azokat végre kell hajtani, ha a Bizottság 1990. június 15-ig nem tette meg észrevételeit.

11. cikk

(1) Minden tagállamban legkésőbb 1991. január 1-jéig külön hivatalt kell kijelölni, amely e rendelet alkalmazásának monitoringjáért és a következőkért felel:

– az e rendeletben előírt vizsgálatnak a szóban forgó hivatal által közvetlenül alkalmazott tisztviselők közreműködésével történő végrehajtásáért, vagy

– az egyéb hivatalokhoz tartozó tisztviselők által végzett vizsgálat összehangolásáért és felügyeletéért.

A tagállamok úgy is rendelkezhetnek, hogy az e rendelet szerint végrehajtandó vizsgálatok elvégzése a külön hivatal és más nemzeti hivatalok között megosztva történjen, feltéve hogy azok összehangolásáért az előbbi felelős.

(2) Az e rendelet alkalmazásáért felelős hivatalt vagy hivatalokat oly módon kell megszervezni, hogy azok a kifizetésekért és a kifizetések előtt végrehajtott vizsgálatért felelős hivataltól vagy hivatali szervezeti egységektől függetlenek legyenek.

(3) Az (1) bekezdésben említett külön hivatal e rendelet megfelelő alkalmazásának biztosítására minden szükséges intézkedést megtesz.

(4) A külön hivatal ezen túlmenően a következőkért felelős:

– az e rendelet szerinti vizsgálatok végrehajtásáért felelős nemzeti tisztviselők olyan képzéséért, amely lehetőséget nyújt számukra a feladataik ellátásához szükséges ismeretanyag elsajátítására,

– a vizsgálati jelentések és minden egyéb, e rendelet alapján és annak előírásai szerint végzett vizsgálatokkal összefüggő okmány kezeléséért,

– a 9. cikk (1) bekezdésében említett jelentések és a 10. cikkben említett programok elkészítéséért és közléséért.

(5) Az érintett tagállam a külön hivatalt a (3) és (4) bekezdésben említett összes feladat ellátásához szükséges hatáskörrel ruházza fel.

A hivatalnak az említett feladatok ellátásához megfelelően képzett, elegendő számú tisztviselővel kell rendelkeznie.

(6) Ez a cikk nem alkalmazható, ha a vizsgálatnak alávetendő vállalkozások 2. cikk (2) bekezdése szerinti minimális száma 10-nél kevesebb.

12. cikk

A Közösség a 13., a 14. és a 15. cikkben megállapított feltételek szerint részt vesz a tagállamok részéről ténylegesen viselt és a következőkhöz kapcsolódó kiegészítő kiadások finanszírozásában:

– a végrehajtandó vizsgálati ellenőrzések számának kiszámítása során alkalmazott küszöbérték csökkentése,

– a vizsgálat minőségének javítására szánt eszközök mobilizálása.

13. cikk

(1) A Közösség hozzájárul az 1990. január 1-jétől felvett és kizárólag a következők keretében foglalkoztatni kívánt többletmunkaerő javadalmazása végett a tagállamok által ténylegesen viselt kiadásokhoz:

– a 11. cikkben említett külön hivatal, vagy

– egyéb nemzeti hivatalok, feltéve hogy az adott személyt kizárólag az e rendeletben előírt vizsgálat végrehajtása keretében alkalmazzák.

(2) A Közösség pénzügyi hozzájárulása az 1990. január 1-jével kezdődő ötéves időszak folyamán az első három évben 50 %-ot, a negyedik, valamint az ötödik évben 25 %-ot tesz ki, a következő felső összeghatárig:

– Németország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Hollandia és az Egyesült Királyság esetében az első három évben évi 500 000 ECU, a negyedik, valamint az ötödik évben 250 000 ECU,

– Belgium, Dánia, Görögország, Írország és Portugália esetében az első három évben évi 250 000 ECU, a negyedik, valamint az ötödik évben 125 000 ECU, továbbá

– Luxemburg esetében az első három évben évi 50 000 ECU, a negyedik, valamint az ötödik évben 25 000 ECU.

(3) E rendelet alkalmazásában a „javadalmazás" az e rendelet alkalmazásáért felelős tisztviselők adózás utáni bérét és a feladatuk teljesítésével kapcsolatos utazási költségeket jelenti.

A Közösség hozzájárulását a munkaerő javadalmazásának költségeihez minden tagállam esetében átalányalapon kell megállapítani.

14. cikk

A Közösség az 1990. január 1-jétől kezdődő ötéves időszak folyamán az első három évben 50 %-os, a negyedik és az ötödik évben 25 %-os mértékben járul hozzá az e rendelet alkalmazásáért felelős hivatalok személyi állományának képzésében a tagállamok által viselt kiadásokhoz, a következő felső összeghatárig:

– Németország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Hollandia és az Egyesült Királyság esetében az első három évben évi 100 000 ECU, a negyedik és az ötödik évben 50 000 ECU,

– Belgium, Dánia, Görögország, Írország és Portugália esetében az első három évben évi 50 000 ECU, a negyedik és az ötödik évben 25 000 ECU, valamint

– Luxemburg esetében az első három évben évi 10 000 ECU, a negyedik és az ötödik évben 5 000 ECU.

15. cikk

A Közösség 100 %-ban fedezi az e rendelet alkalmazásáért felelős hivatalok számára szükséges adatfeldolgozó és irodai berendezés beszerzése során a tagállamok által ténylegesen viselt kiadásokat, a következő felső összeghatárig:

– Németország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Hollandia és az Egyesült Királyság esetében 100 000 ECU,

– Belgium, Dánia, Görögország, Írország és Portugália esetében 60 000 ECU, valamint

– Luxemburg esetében 20 000 ECU.

16. cikk

(1) Az e rendelettel bevezetett intézkedés végrehajtásához szükségesnek ítélt közösségi kiadás maximális összege az első évben 6 080 000 ECU, a második és harmadik évben 5 160 000 ECU, a negyedik és az ötödik évben 2 580 000 ECU.

(2) A költségvetési hatóság határozza meg az egyes pénzügyi években rendelkezésre álló előirányzatokat.

17. cikk

A Közösség által viselt kiadások éves összegét a Bizottság a tagállamok által rendelkezésre bocsátott adatok alapján rögzíti.

18. cikk

Az e rendeletben szereplő, ECU-ben megadott összegeket a vizsgálati időszak megkezdése évének első munkanapján érvényes átváltási árfolyam alkalmazásával át kell váltani nemzeti valutákra, és közzé kell tenni az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* C sorozatában.

19. cikk

Szükség szerint e rendelet alkalmazására részletes szabályokat kell elfogadni a 729/70/EGK rendelet 13. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően.

20. cikk

A Közösség által e rendelet alapján finanszírozott egyedi kiadások vizsgálatára a 729/70/EGK rendelet 9. cikkét kell alkalmazni.

21. cikk

A Bizottság tisztviselői a vonatkozó nemzeti törvényi rendelkezéseknek megfelelően jogosultak hozzáférni minden, akár az e rendelet alapján szervezett vizsgálat céljából, akár azt követően kiállított okmányhoz és a tárolt adatokhoz, ideértve az adatfeldolgozó rendszerekben tárolt adatokat is.

22. cikk

(1) A 77/435/EGK irányelv 1990. január 1-jétől hatályát veszti. Az említett irányelv alapján az említett naptól kezdve végzett vizsgálatokat az e rendeletnek megfelelően végzett vizsgálatnak kell tekinteni.

(2) A 77/435/EGK irányelvre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásnak kell tekinteni.

23. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 1990. január 1-jei hatállyal kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1989. december 21-én.

a Tanács részéről

az elnök

E. CRESSON